

Дивлюсь я на небо

Слова Михайла Петренка

Широко, задумчиво

Музика Людмили Александрової
Обробка Владислава Заремби

Голос

Ф-но

mf

tr

1. Див -

5

люсь я на не - бо та й дум - ку га - да - ю: чо - му я не
ле - ко за хма - ри по - да - льше од сві - ту, шу - кать со - бі

10

со - кіл, чо - му не лі - та - ю, чо - му ме - ні, Бо - же, ти
до - лі на го - ре при - ві - ту, і лас - ки у зі - рок, у

Примітка. В радянських виданнях інший варіант слів для другого куплету:

далеко за хмари, подалі від світу,
шукать собі щастя на горі привіту,
і ласки у сонця, у зірок прохать,
та й в світі ясному себе показать.

кри - ла не дав?___ я б зем - лю по - ки - нув і
сон - ця про сить.___ у світ - лі їх яс - нім все

в не - бо злі - тав. Да .#/ пить все го - ре вто - пить.
го - ре вто пить. Бо

Оригінальний текст М. Петренка (версія 1848 року)

Дивлюсь я на небо та й думку гадаю:
Чому я не сокіл, чому не літаю,
Чому мені, Боже, ти крилець не дав?
Я б землю покинув і в небо злітав.

Далеко за хмари, подальше од світу,
Шукать собі долі, на горі привіту,
І ласки у зірок, у сонця просить,
У світлі їх яснім все горе втопить.

Бо долі ще змалку здаюсь я нелюбий,
Я наймит у неї, хлопцюга прибудний;
Чужий я у долі, чужий у людей:
Хіба ж хто кохає нерідних дітей?

Кохаюся з лихом, привіту не знаю
І гірко, і марно свій вік коротаю,
І в горі спізнав я, що тільки одна –
Далекеє небо – моя сторона.

І на світі гірко, як стане ще гірше, –
Я очі на небо, мені веселіше!
Я в думках забуду, що я сирота,
І думка далеко, високо літа.

Коли б мені крилля, орлячі ті крилля,
Я б землю покинув і на новосілля
Орлом бистрокрилим у небо польнув
І в хмарах навіки от світу втонув!